

geantw 16 Jun

Leiden, 8ten van Zomermaent 1830.

Lichte Meur,

Ik ben uwer, hoopst dankbaar over de opmerkingen my wegens de gezondene
vazen medegeveeld; myn gedacht heeft nocht gewest, dat fragment in het Jaarboekje
te willen zien, ik had gesproken van de Eendragt; maar nu, ik houd er niet
aan.

Ik heb getracht de ondergeteekende versen van Koopen Wanhoop te verbeteren, zon-
der nogtens van uwe woorden gebruik te maken, doch ik heb geene schoo-
nere uitdrukking konnen vinden voor het vers: Wanneer hun stormen tegenwellen;
ik heb het dus behouden, en laat er u. de eer van.

Mymering.
(Koop en Wanhoop)

De regen platt, de hagel klettert
Nature zucht van rampen zuur: -
En 't ruis der roede, ryl de donder berst en plettert
Stroomt bruisend my over hart en aër

Zwerf, Groot, zwerv dy door mist en regen
Ik vucht geen somber tafereel. -

Sint grimlacht my De Wanhoop tegen! -
Ik grijpe 't zwart pensel:

ypren?

God!... Wanhoop!... Wanhoop! - Wat u dat roerd
Mien schorre blank mijn ziel doorboort,
En angstge banden om het harte

Angst is niet uitgesproken.

Kom, strenglen onverpoord van wraeging en van smarte? -

Is dit geen onwoordje?
althans was 't hier
gepluist stak.

Wat is dat roerd
Dat pynt de boort
Door t'illend harte? -

Eene adderslang voorzeker
Met duvelypen steker,

Mien bitoig buet in d'opgespannen mond
Een helick vergift dat wreed de zielen wond,
Vermordt en sniet in d'afgrondskuil,
En drukt in satanspijil!

2.

De kweltjes dartlen voor de blaedren
De zonne glint, de lach is klaar: -
Heg! Wanhoop, kom my noot meer naedren!

Gy, vreugde, trekt my meer!...

moet dit niet: trekt my toe, Gy,
of nader zijt.

Zweef, lach, zweef lach door t'zoete weder
Ik eisch een lachend tafereel:
Zweef ry, met uitgespreide veder, -
Ik gryp een zacht penseel: -

Wat schoonheid oecht ginds van omhoog
Met zuiergen tred, in 't groen omhangen? -
De rozen blaefjen op haer wangen
En hemelreugd stract uit haer oog!

Gy tuist met forachen roet
De Aetsen slang die wroet
En grypt en byt op d'yzren kluisster: -

Heil! 't is de Hoop in zegerijken luister!

Wat is zy lief! Wat is zy schoon!

Met sleutelbloem- en leliekransen

Die lieflyk om haer boezem glansen!

Wat is zy schoon

Met hare azuren kroont-

Zy houdt een anker in de hand

Der Vrouwen hand

Der bootsgezellen

Wanneer hun stormen tegenzwellen: -

Wat is zy zacht! Wat is zy schoon!

De lach zweeft op haer heerlyk wezen.

En zoekt er ergens ook een ongelukkig wezen,

Zy singelt hem om 't hoofd een sleutelbloemenkroon.

D.D.M.

ijdel niet

De tyd ontbreekt my om meer te schrijven. Een woord nog: Wv. Heng
de Studenten, zy hebben altyd geld te kort en nooït te veel, 't geen
oorzaak is dat zy met spys hunne spyskers naer de Goth kerpen
toen er kerels zonder passepors van Geopold, aen de deur komen
schuypen (?)

Afkeerend, geachtste Heer, met het offer van vriendschap, de
uitdrukking myner getrouwe achting,

Uw toegewijden Dienaar

A. D. M. Heng.

Dit briefje is een ongeschmiedde brief
waer in de studentische dienst bewaard
is ongeschmiedde.

Send

Den Heere Gz. Van Duyze

Letterduinge,

Op de Reep.

